

«'Ασπάζεται υμᾶς ἡ ἐν Νιγηρίᾳ συνεκκληκτὴ'»

Ἐπιστολή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νιγηρίας κ. Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελο

Θεοφιλέστατε ἅγιο ἀδελφέ,

Στίς 23 Σεπτεμβρίου 2007, συμπληρώθηκαν, μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, 10 χρόνια ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Μητροπόλεως Νιγηρίας (23/9/97) καὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ γράφοντος, ὡς πρώτου Ἐπισκόπου αὐτῆς.

Εἶναι μιά ἐπέτειος ἡ ὁποία καλεῖ ὄχι σέ διθυραμβικές ἀποτιμήσεις «ἔργου» καὶ «πεπραγμένων» καὶ κενές θριαμβολογίες –τόσο ξένα πρὸς τὸ ὀρθόδοξο ἐκκλησιαστικό ἦθος– ἀλλὰ εἶναι μιά πρόσκληση καὶ συνάμα πρόκληση, γιὰ μιά βαθιά καὶ εἰλικρινή αὐτοκριτική, χωρὶς φόβους καὶ ἐνδοιασμούς, μιά ἀποτίμηση τοῦ τί δέν ἔγινε ἢ τοῦ τί θά ἔπρεπε νά εἶχε γίνει. Εἶναι κάλεσμα γιὰ ἀλλῆς πορείας, γιὰ ἐπαναπροσδιορισμό στόχων, γιὰ νέες ἐπιλογές στὶς ἱεραποστολικές προσεγγίσεις μας, ἀνταπόκριση θετική στὴν Κυριακή πρόσκληση «ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν». Μά πάνω ἀπὸ ὅλα τούτη ἡ ἐπέτειος εἶναι ἀφορμὴ γιὰ μεγαλύτερες πνευματικές ἀναζητήσεις, γιὰ ἐντονότερη καὶ πιό θερμὴ προσευχή ὥστε μὲ «γεγυμνωμένα τὰ αἰσθητήρια» νά μπορούμε νά συλλαμβάνουμε κάθε στιγμή «τί τὸ Πνεῦμα λαλεῖ ταῖς Ἐκκλησίαις». Νά ἀφουγκραζόμαστε καὶ νά ὑποψιαζόμαστε και-

ροὺς καὶ τόπους, «τί τὸ Πνεῦμα λαλεῖ τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆ οὔσῃ ἐν Νιγηρίᾳ».

Στὴ δεκάχρονη ζωὴ τῆς ἡ Τοπικὴ Ἐκκλησία τῆς Νιγηρίας καὶ ταυτόχρονα στὴ δεκάχρονη ποιμαντορία τοῦ ὁ γράφων, στηρίχθηκαν πρῶτιστα στὴν ἀγάπη, τὸ ἔλλειος, τὴν ἀνοχή καὶ τὴν Πρόνοια τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ πού τὸν στήριξε, στηρίζει καὶ θά στηρίξει παντοτινὰ τὴν πορεία ὄλων μας, ὅσο δύσκολη, ὅσο ἀνηφορική, ὅσο μοναχική κάποιες φορές, κι ἂν

Πάντα τὰ ἔθνη

εἶναι. Αὐτὴ τὴν Πρόνοια πού ἔφερε στὸν δρόμο μας ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι, ὄχι ἀπὸ χρέος κινούμενοι ἀλλὰ ἀπὸ ἀγάπη καὶ κατανόηση, ἀνέλαβαν «οἰκεία βουλήσει», τὸν ρόλο τοῦ Σίμωνος Κυρηναίου, δεχόμενοι νά σηκώσουν μαζί μας τὸν σταυρὸ τῶν προσπαθειῶν γιὰ τὴν φανέρωση τῆς ἀλήθειας τοῦ Εὐαγγελίου στὸν τόπο αὐτό.

Ἔτσι, ἀπὸ βαθιὰ ἐσωτερικὴ ἀνάγκη ὀρμώμενος, τούτη τὴ σημαντικὴ στιγμή τῆς ζωῆς μας ὡς Ἐκκλησίας, ἐπικοινωνῶ μαζί Σας ἀγαπητὴ καὶ σεβαστὴ μου ἅγιο Φαναρίου, μὲ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὸ Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, γιὰ νά Σᾶς ἐκφράσω, ὡς ποιμενάρχης αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας, τίς πλεόν θερμές καὶ ἀπὸ καρδιᾶς εὐχαριστίες καὶ τὴν βαθύτατη εὐγνωμοσύνη μου γιὰ τὰ ὅσα πράξατε καὶ πράττετε γιὰ τοὺς Ὀρθόδοξους ἀδελφούς τῆς Νιγηρίας. Σταθήκατε καὶ στέκεστε πάντοτε δίπλα μας διακριτικά καὶ σεμνά, σάν ἀδελφοὶ πραγματικοί, σάν ἀληθινοὶ φίλοι. Οἱ κατ' ἐξοχὴν Κυρηναῖοι τῆς σταυροαναστάσιμης πορείας μας.

Ἡ ἀδιάκοπη μέριμνά σας γιὰ τὸν Ὀρθόδοξο κλῆρο μας, γιὰ τὴν καθημερινὴ του ἐπιβίωση, γιὰ τὴν ἔνδυσή του, γιὰ τὴν μόρφωσή του, εἶναι τὸ μεγαλύτερο, τὸ σημαντικότερο ἔργο, ἴσως –θά τοιμήσω νά πῶ– πιό σημαντικό καὶ ἀπὸ τὸ χτίσιμο Ναῶν. Ἴσως κάποιοι νά μὴν τὸ ἀντιλαμβάνονται, ἴσως κάποιοι

Πάντα τὰ ἔθνη

ἀλλοι νά μὴν τὸ ἐκτιμοῦν, ἴσως...ἴσως...

Ταυτόχρονα, μέσα ἀπὸ αὐτὲς τίς γραμμές, θά ἤθελα νά ἐκφράσω τὴν βαθιὰ εὐγνωμοσύνη ὄλων μας πρὸς ὄλους ὅσους στάθηκαν κοντά μας ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια. Ὅλους τοὺς ἀδελφούς συνεπισκόπους τῆς Ἑλληδικῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι μὲ προθυμία συνδράμουν τὸ ἔργο τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, χιτίζοντας Ναοὺς, ἐνίσχυοντας τὰ Ἐκκλησιαστικά μας Σεμινάρια, χορηγώντας ὑποτροφίες σέ σπουδαστές. Κοντά σ' αὐτοὺς καὶ ἐκείνους ὄλους τοὺς ἀγαπητοὺς πρεσβυτέρους καὶ διακόνους, οἱ ὁποῖοι ἐνίσχυσαν καὶ διευκόλυναν μὲ διάφορους τρόπους τὸ ἔργο μας. Ἰδιαίτερες τέλους εὐχαριστίες καὶ βαθιὰ εὐγνωμοσύνη θά ἤθελα νά ἐκφράσω, δι' ὑμῶν, πρὸς ὄλους τοὺς ἐπώ-

νυμους καὶ ἀνώνυμους δωρητές, λαϊκοὺς, ἄνδρες καὶ γυναῖκες πίστεως καὶ εὐσεβείας, οἱ ὁποῖοι στὰ χρόνια αὐτὰ, ἔχτισαν Ναοὺς, ἐνίσχυσαν σχολεῖα, ἔντυσαν ἱερεῖς, χορήγησαν ὑποτροφίες στὰ παιδιά τῶν κληρικῶν μας, σέ φοιτητὲς πανεπιστημίων...

Κανείς μας ποτέ δέν πρόκειται νά λησμονήσει τὴν καταλυτικὴ, γιὰ τὴν ζωὴ καὶ πορεία τῆς ἐδῶ Ἐκκλησίας, παρουσία ὄλων σας, ὄλων τους. Κι ἂν ἀκόμη οἱ ἄνθρωποι, ἀπὸ τὴ φύση τους ἐπιλήσμονες, κάποτε ξεχάσουν, εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ ὄνομά σας δέν θά σβηστεῖ ποτέ ἀπὸ τὸ Βιβλίον τῆς Ζωῆς πού κρατᾷ στὰ χέρια Του Ἐκεῖνος τοῦ Ὁποίου τὴ δόξα, τίς ἔσχατες μέρες τῆς Κρίσεως, προσευχόμαστε ὄλοι θερμὰ νά ἀξιώθετε νά ἀντικρύσετε «πρὸς ὄλον πρὸς ὄλον».

Εὐχαριστοῦντες καὶ πάλι ἐσᾶς, τοὺς προκατόχους σας, τοὺς συνεργάτες σας στὴν Ἀποστολικὴ Διακονία καὶ ἰδιαίτερα στὸ Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, νῦν καὶ πρῶτον, εὐχόμαστε ὁ Κύριος τῆς Ζωῆς νά χαρίζεται σέ ὄλους σας, ὑγεία σώματος καὶ ψυχῆς, μακροήμερη, ἐνίσχυση στὸ ἔργο σας καὶ νά ἐκπληρώνει κάθε σας προσδοκία.

«'Ασπάζεται υμᾶς ἡ ἐν Νιγηρίᾳ συνεκκληκτὴ'».

Μὲ εὐγνώμονη καρδιά,
ὀλόθερμες εὐχαριστίες καὶ τιμὴ
† Ὁ Νιγηρίας Ἀλεξάνδρος

Λάγκος, 26 Σεπτεμβρίου 2007